

BORBA PROTIV KONTRAIREVOLUCIJE I INTERVENACIONISTA I SLOM MAĐARSKE KOMUNE

Opsežni planovi revolucionarnih snaga da u te dane politički mobilisati svoje redove i da u povoljnem trenutku ofanzive Crvene armije protiv rumunskih intervencionista stupe i same u dejstvo, nisu mogli biti realizovani.

Ofanziva Mađarske crvene armije krajem jula 1919. završena je po nju ikobno. Kontrarevolucionarne i intervencionističke snage bile su premoćnije. Komunari su, i pored sveg herojskog, trpeli teške poraze. U tim poslednjim danima životra i dramatične borbe Mađarske komune protiv kontrarevolucije i intervencionista, učestvovale su i snage I ballkanskog bataljona pod komandom Mike Terzina i političkog ikomesara Svetozara Mošorinskog iz Banata. U tim teškim borbama, na rumunskom frontu, bataljon je, pružajući žilav otpor brojnjim i boljje naoružanim rumunskim jedinicama, bio desetkovani. Od oko 3.000 boraca ovog bataljona većina je u tim borbama izginula, a manji broj zarobili su rumunski intervencionisti.

Drugi balkanski bataljon, na čelu s Karoljem Kovačem iz Subotice i Ivanom Matuzovićem iz Bosne, bio je na demarkaciji liniji prema Kraljevini Srba, Hrvata i Slovenaca, i u danima neodoljive ofanzive intervencionističkih i kontrarevolucionarnih snaga, dezorganizacije i rasuta u redovima Mađarske crvene armije i sam doživeo istu sudbinu.

Prvog avgusta 1919., posle 133 dana postojanja, Mađarska Sovjetska Republika je doživela slos. Unutrašnje objektivne i

subjektivne slabosti, odbojna agrarna i nacionalna politika, kao i nacionalizacija sitnih preduzeća, pa i većih zanatskih radnji, malodušnost, pa i izdajstvo jednog dela socijaldemokrata, uz koncentrični napad udruženih snaga vojne intervencije i kontrarevolucije, učinili su da je Mađarska komuna, mada moralno, politički, pa i neposredno vojnički pomagana učešćem Vojvodina, odnosno Jugoslovena i drugih naroda u redovima Crvene armije i u organima Komune, bila kratkog veka i surovo u sopstvenoj krvi ugušena. Slosom Mađarske komune prestao je i rad Jugoslovenske komunističke frakcije u njoj. Upravo u to vreme bio je u novom naletu buržoazije u Vojvodini razbijen i ilegalni Savez pelagićevaca.

Bežeći ispred šestog terora kojem su bili izloženi komunari, mnogi su, poput Bele Linder, ministra Mađarske crvene armije, našli utočište u Vojvodini i bili svesrdno pomagani od revolucionarnog radništva i štici od progona udružene srpske i mađarske buržoazije.

Otuđa umešte zaključka valja istaći da je nacionalno mešavlje i internacionalistički solidarno radništvo Vojvodine pružilo značajnu moralno-političku pomoć Mađarskoj Sovjetskoj Republici. U njoj, kao i u velikoj oktobarskoj socijalističkoj revoluciji, mnogi Vojvodinci isticali su značajna iskustva. Mađarska Sovjetska Republika, uz stalni uticaj Velikog oktobra, kao objektivna realnost, doprinela je revolucionisanju radničke klase i jačanju komunističkog pokreta, usvajanju i razvijanju revolucionarne perspektive u Vojvodini 1919. godine.

sunce u prstenu rale nišavić

(Šezdesetoj godišnjici KPJ i SKOJ-a posve-
ćeno)

1 *Vremе u šake sakupljeno
u otvorenim kapijama sveta.
Gorama vidovito rasvetjeni vrhovi
kroz prostranstva između sjaja,
munjama odmeren put.*

2 *Ovde je lice toga puta
U svevelikom gorolomlju isklesana je nova
zora
iz tog bljeska izronila je cena vatrama,
spomen večnom putu.*

3 *Boje su zrak sjaja
stopilo se sunce u sjaju šestorukog
prstena
pretakan kroz sudnje vekove:
Istinu je tkalo i protkalo budućim i
prošlim zoramama,
Hitrilo i ishitrilo, sunce, reči
kroz zapaljenu buktinju šeste decenije,
kroz beskrajnu dalekovidost.*

4 *Nikom nije skrito moćno rađanje jutra
diže sad ono visoko čelo ljudskosti
gazeći k nebu šestom decenijom
Spajajući oko i nebesa.*

9 *Tito ovo znanje pod ovim nebom pretoči se
u čelo u ruke narodu.
Znanje i vreme u život urezano.
Očevećeno vreme samoupravnim krvotokom
i će biti da mu skiciram
To lice uboličeno u pravdu,
pretočeno u istinu, od istine
istiniti...*

revolucionarni omladinski pokret u vojvodini

Iljubivoje cerović

(Odlomak)

Prvi svetski rat, oktobarska socijalistička revolucija i Mađarska komuna imali su snažan uticaj na razvoj revolucionarnog pokreta vojvođanske omladine, koji doživljava transformaciju od socijalističkog u neposredan uticaj komunističkog pokreta.

Našavši se mobilisani na istočnom frontu, hiljadu vojvođanskih mladića, pretežno zemljoradnika, uključuju se u pobede Crvene armije, a pojedinci su stekli veliki ugled kao politički i vojni rukovodioci, posebno u radu Jugoslovenskog zagraničnog komiteta pri partiji boljševika.

Značajno je bilo i učešće vojvođanskih omladinaca u mađarskoj socijalističkoj revoluciji. Jeden deo učestvuje u borbama u okviru bačkih i banatskih odreda, a drugi deo, pretežno studenti, u aktivnostima revolucionarne akademiske organizacije *Gajilejev krug*.

Revolucionarni talas, predstavljen oktobarskom socijalističkom revolucijom, uticao je na organizovanje jugoslovenskih komunista, što je rezultiralo stvaranjem ISRPJ (k) 20. aprila 1919. godine u Beogradu. Revolucionarno opredeljena omladina se 10. oktobra 1919. godine u Zagreb organizuje u SKOJ. Upravo pod uticajem komunističke omladine otpočinju zajedničke akcije radničke i intelektualne omladine, iako ne bez otpora i nešhvatanja. To se najbolje ogledalo kroz formiranje skojevskih organizacija čija rukovodstva čine uglavnom mladi intelektualci, što je imalo za posledicu avantgarističke pojave, iako i zapostavljanje svakodnevne borbe u cilju poboljšavanja uslova života i rada mladih radnika. U vreme legalnog delovanja komunističkog pokreta, isem u zavičaju, aktivnost revolucionarno orijentisane vojvođanske omladine odvija se u okviru jugoslovenskih akademiskih komunističkih i socijalističkih klubova na univerzitetima u Beogradu, Zagrebu, Pragu, Beču i Parizu.

U vreme legalnog delovanja KPJ i SKOJ-a razvijen je veoma živ revolucionarni rad na području čitave Vojvodine. Mladi radnici, poljoprivrednici, studenti i učenici učestvuju na agitatorskim kursevima za mlade komuniste po čitavoj Vojvodini. Na području južnog Banata širi se marksistička literatura i organizuju saštanci na kojima se s osnovama marksizma upoznaje seoska omladina. Slično je i u naseljima Bačke, a živ politički rad u Subotici i čitavom regionu severne Bačke organizuju članovi Kluba marksista na Pravnom fakultetu u Subotici, organizacije SKOJ-a u Zrenjaninu, Kikiindi, Novom Sadu, Sremskoj Mitrovici, Pančevu.

Donošenje Obzname (1920) i Zakona o zaštiti države (1921) predstavljali su značajnu prekretnicu u radu revolucionarnog pokreta uopšte, posebno omladinskog. Prilogi komunista i sko-